

Voorwoord

Eeuwenlang hebben wij ons ingespannen om duidelijk te maken dat het christelijk geloof redelijk is. Wij theologen, wij dominicanen. Wij zijn daar zo goed in geslaagd dat het avontuurlijke en verrassende van het christendom haast uit beeld is geraakt. Christenen kunnen hun geloofsbelijdenis opzeggen alsof zij het telefoonboek voorlezen. Jezus gestorven onder Pontius Pilatus en de derde dag verrezen uit de doden? Ach ja. In verwachting van de opstanding uit de doden en het leven in het komend rijk? Wie weet.

Geloof verliest het vandaag de dag niet zozeer van actief ongeloof, maar verdampt omdat het lijkt of het niet uitmaakt. De fundamentele uitdaging voor theologie en prediking is daarom: laten zien dat het christelijk geloof tot de verbeelding spreekt. En wel zodanig dat die verbeelding ook gewekt wordt.

Deze uitnodiging neemt Timothy Radcliffe in *Leven in volheid* aan. Met verve, zoals hij alles met verve doet. In uw licht zien wij licht, zegt Psalm 36 (vers 10). Radcliffes boek presenteert dat licht, dat alle kleuren van de regenboog en alle vormen van de schepping aanneemt.

Dat in het christelijk geloof een wereld voor ons opengaat, heeft Radcliffe al vaker beweerd. In dit boek laat hij het ook zien. Dat het geloof het leven van een chaotische wirwar omvormt tot een begaanbaar pad met een richting en een doel. Dat het ons vrijmaakt om te ontdekken wat waarachtig goed en werkelijk waar is. Dat het ons niet opsluit binnen de grenzen van wat we al weten of ons kunnen voorstellen, noch dat het ons overlevert aan een oeverloze en willekeurige veelheid. Dat het ons laat leven binnen een levende gemeenschap zo breed als de kosmos en zo vertrouwelijk als waarachtige en diepe vriendschap.

Dit laatste is voor Radcliffe in het bijzonder belangrijk. Hij heeft een grote hartstocht voor het echte gesprek, juist ook met mensen die het niet met hem eens zijn. En hij weet je ook tot gesprek te prikkelen, en soms tot tegenspraak.

Kortom, *Leven in volheid* is een aanstekelijk boek. Het is echter geen achternamiddag boek. Er komt veel in aan de orde, je moet er je aandacht bij houden en naast je verbeelding ook je verstand blijven gebruiken. *Leven in volheid* is ook geen vrijblijvend boek. Het is een boek van een prediker die getuigt van zijn diepe overtuiging dat het christendom een betrouwbare gids is voor ieder die volheid van leven zoekt.

Timothy Radcliffe studeerde en doceerde in Oxford. Hij leidde van 1992 tot 2001 als algemeen overste de wereldwijde dominicanenorde, die officieel 'orde van de predikers' heet en dat ook is. Daarna gaf hij over de hele wereld lezingen. Hij schreef al een dozijn boeken, maar *Leven in volheid* moest het boek worden dat hij altijd wilde schrijven, maar steeds had uitgesteld. Langer uitstel was niet verstandig, want er was kanker bij hem geconstateerd en het was niet duidelijk hoelang hij nog te leven had. Misschien mede daardoor heeft *Leven in volheid* een zekere overvloedigheid. Alsof het leven nooit te vol kan zijn en alsof, zoals hij zelf ergens

suggereert, als je maar druk genoeg bent met leven, er kans is dat de dood je voorbijgaat. Je hebt er simpelweg geen tijd voor.

Dat was in 2016 en Timothy Radcliffe leeft nog steeds. Hij is zelfs aan een nieuw boek begonnen. Maar als ik dit schrijf, is de kanker terug en heeft hij net, kort voor zijn 76ste verjaardag, een ingrijpende operatie ondergaan. Timothy zegt niet bang te zijn voor de dood, want hij weet zich geborgen in God. Maar hij hoopt toch zo lang mogelijk te blijven converseren. Daar is hij niet alleen heel goed in, maar hij geeft daarmee de wereld ook iets wat op deze manier alleen hij kan geven. En dat de moeite meer dan waard is, zo laat *Leven in volheid* misschien nog wel beter zien dan zijn vorige boeken.

Erik Borgman, lekendominicaan
hoogleraar Publieke Theologie aan Tilburg University